

Rep. Nr. 34/14

*

AR. NA-038-12

E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
20 oktober 2014

*

VAN
RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAAN
DE BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

Inzake : de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, orgaan van actief bestuur, met kantoor te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Verzoeker, voor wie zijn verschenen, dr. B .., geneesheer-inspecteur en de heer C..., attaché, ambtenaren bij verzoeker

Tegen :

dokter A , algemeen geneeskundige, wonende te XXXX ,

verweerder, in persoon verschijnend

*
* *
*

Op de openbare terechtzitting van 15 september 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (Procedurereglement)

1. RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier van verweerder met verweermiddelen van 1 augustus 2012 , ontvangen op de griffie op 2 augustus 2012;
- het verzoekschrift van eiser van 26 februari 2013, neergelegd ter griffie op 26 februari 2013,

- de conclusie van verweerder van 25 augustus 2014 ,
ontvangen ter griffie op 26 augustus 2014 ,
- de oproepingsbrieven van 17 juli 2014

Gehoord op de openbare terechtzitting van 15 september 2014:

- de heer C en dr B. , in de uiteenzetting van respectievelijk het juridische luik en het medisch-technische luik van de middelen van verzoeker
- de heer dokter A . in de uiteenzetting van zijn verweer.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 20 oktober 2014, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg

*
* *
*

2 VOORWERP VAN DE VORDERING

2.1 Tenlastelegging

Geintimeerde heeft een onderzoek ingesteld naar het overdreven aantal huisbezoeken die door dokter A... aan de verplichte ziekteverzekering werden aangerekend In de periode van het jaar 2009 tot 30 juni 2010 werden de volgende inbreuken begaan op de wetgeving betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering:

Het uitvoeren/attesteren/aanrekenen van verstrekkingen bedoeld in artikel 34 1°a) van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, die overbodig of onnodig duur zijn in de zin van artikel 73 van dezelfde wet

Reglementaire basis

- Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, artikelen 34 en 73 ,
- Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen bijlage bij het K.B. van 14 september 1984 zoals het is gewijzigd en aangevuld :

HOOFDSTUK II . - RAADPLEGINGEN, BEZOEKEN EN ADVIEZEN, PSYCHOTHERAPIEEN EN ANDERE VERSTREKKINGEN

Art. 2 , verstrekkingen 103132 , 103412 , 103434 en 104252

De onterechte uitgave voor de ziekteverzekering voor het geheel van de verstrekkingen bedraagt € 10 665,16. Dit bedrag werd niet terugbetaald

2.3 Vordering van verzoeker

De vordering van verzoeker strekt ertoe de voornoemde onterechte uitgave voor de ziekteverzekering terug te vorderen en een administratieve geldboete op te leggen, overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek, van minimum 25 tot maximum 250 Euro.

*
* *

3 STANDPUNT VAN PARTIJEN

3.1 Standpunt van verweerder:

Verweerder betwist enerzijds wel de beweerde overconsumptie, maar is anderzijds bereid om een groot deel (5.944,69 €) terug te betalen. Hij is niet bereid om de bedragen terug te betalen die betrekking hebben op het echtpaar D - E, want hij is van oordeel dat zijn huisbezoeken nodig waren omwille van de psychotische problematiek. Overigens roept hij zijn therapeutische vrijheid in wanneer hij geconfronteerd werd met het argument dat een huisarts die hem opvolgde een andere visie blijkt te hebben.

Verder roept hij in zijn goede trouw, zijn leeftijd, zijn slechte gezondheidstoestand en een vechtscheiding sinds 1997.

3.2 Standpunt van eiser

De DGEC verwijst naar het profiel 2009/2010, met name naar de prestatie 103434: verweerder is de 5de topconsumer voor deze code in 2010 in heel België. 6 geselecteerde patienten (waarvan een gezin bestaande uit 3 personen, een echtpaar en een alleenstaande) bepalen in 2009 liefst 80 % van zijn inkomen.

Wat het gezin D - E betreft, er is geen medische reden waarom er jarenlang bij het echtpaar huisbezoeken worden afgelegd aan een frequentie van 6/week. Bij het bepalen van de overconsumptie wordt rekening gehouden met een gerechtvaardigd huisbezoek om de 14 dagen.

4 BEOORDELING

4.1. de terugvordering

Er was duidelijk overconsumptie, wat overigens niet ernstig wordt betwist (tenzij wat het echtpaar D... - E betreft)

De DGEC ging terecht uit van het paradigma van de normaal voorzichtige en toegewijde zorgverlener (hier. huisarts met een vergelijkbare praktijk)

De loutere vaststelling op zich dat verweerder gedurende langere tijd bij de zogenaamde "topconsumers" in België behoort met betrekking tot de litigieuze medische handelingen is weliswaar een belangrijke aanwijzing (of "knipperlicht") maar geen voldoende bewijs van de tenlastelegging. Deze aanwijzing (van een overigens relevante feiten en gegevens) noopt verweerder wel tot een zekere verantwoording¹ in het kader van zijn medewerkingsplicht en de procesloyaliteit die ook op hem rust met het oog op de waarheidsvinding (de zogenaamde "partijwerkzaamheid". zie B ALLEMEERSCH, Taakverdeling in het burgerlijk proces, p. 355 en N VERHEYDEN-JEANMART, o.c., nr 66. " On n'exige pas une preuve ou une démonstration absolue. Prouver c'est établir une vraisemblance suffisante qui emporte la conviction du juge et lorsque ce résultat est atteint, le juge donne à l'autre partie à s'expliquer pour, éventuellement, créer, à son tour, une vraisemblance contraire.. ", vert. . een absoluut bewijs wordt nooit vereist. Bewijzen is het aantonen van een waarschijnlijkheid die volstaat om de rechter te overtuigen en, in voorkomend geval, zal de rechter de andere partij uitnodigen om op zijn beurt te proberen een tegengestelde waarschijnlijkheid aan te tonen)

De andere en verder besproken gegevens van het dossier wijzen evenwel afdoende en overduidelijk op overconsumptie

Wat F..., het gezin G – H.. en het echtpaar D. . – E. . betreft beroept verweerder zich onterecht op de therapeutische vrijheid en de wensen van de patiënten.

Zo de diagnostische vrijheid door sommigen als redelijk absoluut wordt ingeschat, is de therapeutische vrijheid redelijk beperkt, met name door wettelijke beperkingen (art 73 §1 alinea 2 ZIV-wet. budgetcriterium) en door

¹ Die bvb kan gelegen zijn in een bijzondere opleiding, specialisatie of bekwaamheid met betrekking tot een bepaalde handeling of prestatie

reglementair- tuchtrechtelijke grenzen (bijvoorbeeld art 11 lid 2 KB nr 78), zodat de therapeutische vrijheid niet als een vrijgeleide mag worden ingeroepen om ongestoord om het even wat te doen op kosten van de patient en/of de rekening door te schuiven naar de gemeenschap Volgens vaste rechtspraak, o m. van het Hof van Cassatie kan bij misbruik van de therapeutische vrijheid, desgewenst los van mekaar, zowel administratiefrechtelijk als tuchtrechtelijk worden opgetreden (Cass., 9.10.1967, Pas. 1968 i 177; Cass 9.5.1986, J.T 1986, 710; Cass. 13.11.1986, R.W. 1986-87, 2022; Cass , 20 12 2001, raadpleegbaar op www.juridat.be)

Trouwens, zelfs al zou de therapeutische vrijheid onbeperkt zijn --- quod certe non --- dan nog staat deze los van de terugbetaling van de veroorzaakte onkosten door de ziekteverzekering (zie bvb. Rvs, 26.04 1974, rolnr 75/316) Het getuigt verder van totaal oncollegiaal bedrag de beschikbare ZIV-gelden (voor de beroepscategorie waartoe men behoort, en die niet onbeperkt zijn) eenzijdig naar zich toe te trekken onder het mom van de "therapeutische vrijheid". Als alle artsen (en andere zorgverleners) die "vrijheid" zouden inroepen en nemen, komt trouwens het hele sociale zekerheidsstelsel op de helling

Verweerder werd mogelijk geconfronteerd met de wensen van zijn patiënten Een huisdokter moet evenwel niet ingaan op elke wil en gril van de patiënt

I schreef hierover.

" Maar de wetgever kan wel het maken van keuzes in de zorg bevorderen of bemoeilijken De wet op de rechten van de patient erkent het recht van de patiënt op kwaliteitsvolle dienstverlening die overeenstemt met haar of zijn 'behoefes'. Dus niet haar of zijn verlangens, grillen, wensen - laat staan, eisen Die bepaling lost uiteraard niet alle problemen op, zeker in een zorgstelsel dat het shoppen van zorgconsumenten niet echt ontraadt. Maar deskundige en verantwoordelijke zorgverleners kunnen er zich wel op beroepen tegenover al te 'grote-mondige' consumenten ." (De huisarts, 8 april 2010).

4.2. de administratieve geldboete

4.2.1 principes

Goede trouw speelt geen rol bij de strafbaarheid van de overtredingen van de nomenclatuur (wél bij de

straftoemeting)

Hoewel een louter "materieel" misdrijf niet bestaat, is niet noodzakelijk kwade trouw of een ander bijzonder opzet vereist als constitutief bestanddeel van de strafbare inbreuk. Elke inbreuk onderstelt wel altijd een moreel element. Bij gebrek aan nadere precisering of expliciet intentioneel strafbaarheidsvereiste volstaat het bewijs dat de dader de inbreuk wetens en willens, dit wil zeggen vrijwillig en zonder enige dwang, heeft gepleegd. De dader gaat dan pas vrijuit als overmacht, onoverwinnelijke dwaling of een andere schuldsluitingsgrond is aangetoond, minstens geloofwaardig is (Cass 27 9.2005, P 05.0371 N/1)

Een administratieve geldboete kan worden opgelegd in geval van een louter administratieve vergissing, onachtzaamheid, slordigheid of onwetendheid. Onwetendheid zou wel kunnen ingeroepen worden, maar enkel als deze te wijten is aan een onoverkomelijke gebeurtenis waar men geen vat op heeft (AH Antw., 8.4.2008, onuitgegeven, AR 2010623, inzake van. PONJAERT t RIZIV)

Om een administratieve geldboete te kunnen opleggen moet wel concreet aangetoond worden dat verweerder de overtreding beging. dit is hier duidelijk het geval (zie supra)

4.2.2 In concreto

Er kunnen ruime verzachtende omstandigheden worden aangenomen

- verweerder heeft er al een lange carrière op zitten en aan zijn beroepstoewijding wordt niet getwijfeld. Hij maakte zich verdienstelijk als lid van de Orde van Geneesheren.
- er mag uitgegaan worden van de goede trouw van verweerder, die mogelijk te veel uitging van de wensen van de patient (en daardoor allicht te veel het algemeen belang, namelijk dat van de maatschappij, uit het oog verloor).
- er zijn geen recente antecedenten. Met een antecedent uit 1992, 22 jaar later, kan nu geen rekening worden gehouden
- verweerder kwam tot schuldinzicht en toonde zich

bereid om een groot deel terug te betalen. Hij vroeg wel om te betalen in termijnen doch zijn verzoek bleef onbeantwoord. Hier was er blijkbaar een communicatiestoornis maar het is niet aangetoond dat verweerder daar enige schuld aan heeft

De sanctie kan dan ook herleid worden tot het minimum en er kan ook integraal uitstel verleend worden voor een proefperiode van 3 jaar.

5 termijnen.

Verweerder vraagt te mogen afkorten à rato van 2 000 €/maand. Dit voorstel komt billijk over en kan worden ingewilligd

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement

Recht doende op tegenspraak.

Veroordeelt verweerder tot terugbetaling aan het RIZIV van een bedrag van 10 665,15 € en tot betaling aan het RIZIV van een administratieve geldboete van 25 € te vermeerderen met de opdecimen (x 5,5) aldus 1375 € bedragende met dien verstande dat integraal uitstel wordt verleend voor de administratieve geldboete voor een termijn van 3 jaar;

Staat toe dat verweerder het bedrag van 10 665,15 € (meer intresten) afkort à rato van 2 000 € per maand vanaf 20 november 2014, faciliteit die evenwel van rechtswege en zonder aanmaning vervalt bij gebrek aan één tijdige betaling,

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 20 oktober 2014 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door.

- Jan VERMEIR, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg,

- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:

De griffier

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Jan VERMEIR

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan VERMEIR, magistraat-voorzitter, en dokter Bernard DEBBAUT en dokter Viviane VAN ELSHOCHT, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede dokter DEHAES Bart en dokter Jean-Pierre BAEYENS, stemgerechtigde leden, voorgedragen door de representatieve verenigingen van het geneesherenkorps De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag dag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering de beslissing niet op (art. 156, § 2, eerste lid).